

மேன்மதி கோவை தமிழ் மன்றம்

சர்வதேச ஆக்கப்பூர்வமான ஆய்விதழ்

MENMATHI KOVAI TAMIL MANDRAM

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS

உளவியல் நோக்கில் வாடிவாசல் புதினம் சுட்டும் ஏறுதழுவல்

முனைவர். அ. தீபக்.

உதவிப் பேராசிரியர், அறிவியல் மற்றும் இதர மானிடவியல் துறைகள்
நேரு பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பவியல் கல்லூரி, கோயமுத்தூர்

The psychological perspective of the novel Vaadivasal

Dr. A. Deepak

Assistant Professor, Departments of Science and Humanities
Nehru College of Engineering and Technology, Coimbatore

ABSTRACT

Psychology is a Greek word, which is derived from the word (logia). Logia means the study of the mind, and psychology was originally considered to be the study of the human mind and then the soul. Later, this concept was abandoned and the discipline of systematic study of behavior was transformed into psychology. Our literature is largely structured around human minds, thoughts, and the activities that take place on their basis. In that way, psychological thoughts are widely included in the novel Vaadivasal, which focuses on our traditional game of climbing. "He stopped for one step, two steps, and a third step, and the bull must have rolled him over and torn him to pieces three times." C. S. Chellappa had written in his foreword to the short novel Vaadivasal. Although these lines may seem like something one might think, human society has matured and enjoyed seeing fellow humans suffer and be killed by animals for many years. They are happy to see the consequences.

MARCH - APRIL

not. Why do humans want to defeat a bull that is stronger than them by climbing? In order to find answers to such questions, the purpose of this study is to analyze C. Su Chellappa's novel

Vaadivasal based on one of the psychological theories of psychologist Sigmund Freud, the theory of animalism, and on the basis of data obtained during field research.

முன்னுரை

உளவியல் (Psychology) என்பது ஒரு கிரேக்கச் சொல், இச் சொல்லானது (logia) லோகியா என்ற சொல்லிலிருந்து உருவான சொல்லாக்கமாகும். லோகியா என்றால் மனதை படிப்பது என்று பொருள், உளவியல் என்பது முதலில் மனித மனத்தையும் பின்பு ஆன்மாவையும் ஆராய்வது என முதலில் கருதப்பட்டது. பிற்காலங்களில் இக்கருத்து கைவிடப்பட்டு நடத்தையை பற்றி முறையாக ஆராயும் துறை உளவியல் என மாற்றமடைந்தது. மனித மனங்களையும், எண்ணங்களையும் அதன் அடிப்படையில் நடைபெறும் செயல்பாடுகளையும் கொண்டே நமது இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. அந்த வகையில் நமது மரபு விளையாட்டான ஏறுதழுவுதலை மையமாகக் கொண்ட வாடிவாசல் புதினத்தில் உளவியல் சார்ந்த சிந்தனைகள் வெகுவாக இடம்பெற்றுள்ளது.

” ஒரு தவ்வு, இரண்டு தவ்வு, மூன்றாவது தவ்வுக்கும் அவன் நின்றுவிட்டான், மூன்று தடவையும் காளை அவனை உருட்டி எறிந்து கிழித்திருக்க வேண்டும். ” என்று குறுநாவலான வாடிவாசலில் தனது முன்னுரையாக சி. சு. செல்லப்பா எழுதியிருந்தார். இவ்வரிகள் ஏறுதழுவலை காணும் மக்களில் ஒருவர் நினைப்பது போன்று இருந்தாலும் மனித சமூகமானது பக்குவமடைந்து பல வருடங்கள் ஆயினும் சக மனிதன் விலங்கால் துன்புறுவதும், கொல்லப்படுவதையும் கண்டு ஆரவாரத்துடன் ரசிக்கிறான்.

அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளைக் கண்டு மகிழ்ச்சி கொள்கிறான். அவ்வாறு ரசிக்கவும் மகிழ்ச்சி கொள்ளவும் காரணம் என்னவாக இருக்கும்?

ஒத்தக்கு ஒத்தையாகக் கோதாவில் இறங்கும் மிருகத்திற்கும் மனிதனுக்கும் நடக்குற போட்டியில் இரண்டில் ஒரு முடிவு காணும் இடமாக வாடிவாசல் அமைகின்றது. வாடிவாசலில் ஒரு மனிதனும், மிருகமும் மோதிக்கொள்ளுவது விளையாட்டு என்றாலும் மனிதனுக்கு தெரியும் நம்முடன் மோதப்போவது விலங்கு என்று, ஆனால் காளைகளுக்குத் தெரியாது. மனிதன் ஏன் தன்னைவிட பலமான காளையை ஏறுதழுவுதல் மூலமாக வெல்ல நினைக்கிறான். இது போன்ற வினாக்களுக்கு விடை காணும் விதமாக உளவியல் சிந்தனையாளர் சிக்மண்ட் ஃப்ராய்டின் உளவியல் கோட்பாடுகளில் ஒன்றான விலங்குணர்ச்சி கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டும், கள ஆய்வில் கிடைக்கப்பெற்ற தரவுகளின் அடிப்படையிலும் சி.சு செல்லப்பாவின் வாடிவாசல் நாவலை ஆராய்வதே இதன் நோக்கம்.

ஃப்ராய்டின் விலங்குணர்ச்சி கோட்பாடு

இயற்கையின் பரிணாமத்தில் மனிதன் விலங்குகளின் வழித்தோன்றலாக வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறான், என்பது அறிவியல் பூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மையாகும். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மனிதன் காட்டு விலங்குகோடுதான் வாழ்ந்திருக்க முடியும், மலைக் குகைகளிலும், மரப்பொந்துகளிலும் வாழ்ந்த மனிதன் உடல் ரோமங்களை

ஆடையாகவும், பற்கள், நகங்கள் ஆயுதமாகவும் இருந்திருக்கக்கூடும். விலங்கோடு மனிதவிலங்காக வாழ்ந்தது மட்டுமின்றி தன்னை விட பல மடங்கு பலமுள்ள விலங்குகள் மற்றும் மிகவும் ஆபத்தான உயிரினங்களிடமிருந்து தன்னையும், தன் இனத்தையும் தக்கவைத்துக் கொள்ள போராடித்தான் வாழ்ந்திருக்கக்கூடும். ஆரம்ப காலகட்டத்தில் மனிதனின் மனமானது பசி, தாகம், மோகம் என்ற உணர்ச்சிகளைத் தவிர வேறு உணர்ச்சிகள் இருந்திருக்க வாய்ப்பே இருந்திருக்காது. தனது உடல் உபாதைகளை எப்படி வேண்டுமானாலும் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற முறையற்ற வெறி உடையவனாக விலங்கு மனிதன் வாழ்ந்திருக்கக்கூடும், இவ்வாறான மனிதனின் காட்டுமிராண்டி உணர்ச்சியை விலங்குணர்ச்சி (இட்) என்கிறார் ஃப்ராய்டு.

ஃப்ராய்டு மனிதனின் தொடக்க காலகட்டத்தில் மனித மூளையை விலங்குணர்ச்சி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது அதில் வேறுவித எண்ணங்களோ! உணர்ச்சிகளோ! தோன்ற வாய்ப்பு இருந்திருக்காது என்கிறார். மேலும் தன்னை தற்காத்துக் கொள்ளும் உணர்ச்சியே பிற்காலத்தில் பண்பாட்டு உணர்ச்சியாக உணரக் காரணமாக அமைந்தது. அதன் விளைவாகத்தான் மற்ற விலங்குகள் அடையாத வளர்ச்சியையும், முன்னேற்றத்தையும் மனித சமூகம் அடைந்தது என்கிறார்.

மனிதன் கூட்டமாக வாழும்போது இவ்விலங்குணர்ச்சியை கட்டுப்படுத்துகிறான். .

இதனால் மனித மூளையில் பண்பாட்டு உணர்ச்சிக்காக ஒரு சிறியபாகம் சுத்தப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு சுத்தப்படுத்தப்பட்ட பாகத்தை (ஈகோ) என்கிறார் ஃப்ராய்டு. இப்பண்பாட்டு உணர்ச்சியானது நாகரீக மாற்றத்தால் வளர்ச்சி அடைந்தாலும் மனிதர்களிடம் விலங்குணர்ச்சி முற்றிலும் அழிந்து விடவில்லை. மனித மூளையில் விலங்குணர்ச்சியும், பண்பாட்டு உணர்ச்சியும் தனது இடத்தை விரிவுபடுத்தவும் தக்கவைத்துக் கொள்ளவும், ஓயாமல் போராடிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன என்றார். ஒருவன் மீது கோபம் கொண்டதும் அவனைக் கொல்லத் துடிப்பது விலங்குணர்ச்சி. அவனைப் புரிந்து கொண்டு மன்னித்துவிடும்படியான புதிய வழியை நோக்கித் திருப்பி விடுவது பண்பாட்டு உணர்ச்சி. இதைப் ஃப்ராய்டு உயர்வழிப்படுத்தல் (sublimation) என்கிறார். மனிதனின் விலங்குணர்ச்சியை உயர்வழிப் படுத்துவதால் உயர்ந்த காவியங்கள், கலைகள், தத்துவங்கள், விமர்சனங்கள் போன்றவை உண்டாகின. மனிதனிடம் இருக்கும் வேகம் நிறைந்த விலங்குணர்ச்சி உயர்வழிப்படுத்தும்போது அவனை அபூர்வமான காரியங்களைச் செய்யத் தூண்டப்படுகிறது.

உதாரணமாக அழகிய பெண்ணை ஒருவன் கண்டால் அவனது விலங்குணர்ச்சி அவளை வசப்படுத்தி அவளை அடைய வேண்டும் என எண்ணுகிறது. அதை உயர்வழிப்படுத்தும்போது அவளை சொற்களால் வருணிக்கிறான். அது கவிதையாகவோ, கதையாகவோ உருவாகின்றது. அவளை வரைகிறான் அது ஓவியமாகின்றது. "மனித வாழ்கையில் ஏற்படும் வெற்றி தோல்விக்கும், புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சிக்கும் அடிப்படைக் காரணம்

இவ்வுணர்ச்சியே ஆகும். இவற்றைத்தான் ஃப்ராய்டு வாழ்வுணர்ச்சி (life instincts) சாவுணர்ச்சி (death instincts) என்கிறார்”

வாடிவாசல்

சி.சு செல்லப்பா 1959 இல் வாடிவாசல் எனும் குறுநாவலை எழுதினார். இக்குறுநாவல் ஏறுதழுவலை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட புனைகதையாகும். மனித மிருகப் போராட்டம் மனித மனிதப் போராட்டமாக மாறிவிட்ட நுட்பங்கள் உடைய படைப்பாக படைத்துள்ளார் ஆசிரியர்.

கதைச் சுருக்கம்

பிச்சி என்பவன் தன் தந்தையை கொன்ற ஜமீன்தாரின் காரிக்காளையை அடக்கி தனது பகையை தீர்க்க ஏறுதழுவல் நடைபெறும் இடத்திற்குச் செல்கிறான். அவனுக்கு துணையாக பிச்சியின் தங்கையின் கணவன் மருதன் செல்கிறான். ஜமீன்தாரின் மிகவும் ஆபத்தான அக்காளையை அடக்கி தனது பகையை தீர்த்துக் கொள்கிறான். தோற்றுப்போன அக்காளை தனது புகழையும் பேரையும் கெடுத்ததாக எண்ணி அக்காளையை தனது துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொன்று தனது கோபத்தை தீர்த்துக் கொள்கிறார் ஜமீன்தார்.

வாடிவாசலும் ஃப்ராய்டு கோட்பாடும்

பிச்சியின் தந்தை ஜமீன்தாரின் காளையை வெல்ல முடியாமல்

போக அக்காளையால் குத்துப்பட்டு குடல் வெளியில் வந்து ஆறுமாதங்களாக சிகிச்சை பலனின்றி இறந்துவிடுகிறார். இறக்கும் தருவாயில் பிச்சியிடம்

அக்காரிகாளையை எப்படியாவது நீ வென்றுவிட வேண்டும் என்கிறார். இந்நிகழ்வு உளவியல் ரீதியாக மனிதன் தனது எண்ணங்களும் முயற்சியும் வெற்றி பெறாத நிலையில் தான் சார்ந்து இருப்பவர்களையோ அல்லது தன்னால் உருவாக்கப்பட்ட மனிதன் மூலம் நிறைவேற்ற நினைக்கிறான். ஃப்ராய்டின் இவ்விலங்குணர்ச்சி கோட்பாடு மிகப்பெரிய வெற்றி அடைந்ததன் காரணம் மனிதனுக்கு விலங்குணர்ச்சி உண்டு என்பதையும் அவ்வுணர்ச்சி பலர்மீது உட்புகுத்தப்பட்டு ஒரு சமூக உணர்ச்சியாக மாற்றப்படுகின்றது என நிரூபித்ததே ஆகும். இக்கோட்பாட்டை பிராய்டு எழுதிய சிறிது காலகட்டத்தில்தான் உலகப்போர் ஏற்படுகிறது. தனிமனித எண்ணம் ஒரு நாட்டின் எண்ணமாக உருமாறி போர் செய்யும் அளவுக்குப் போனது. இக்கோட்பாட்டின் உண்மைத்தன்மையும் ஃப்ராய்டு யூதகுலத்தை சார்ந்தவர் என்பதாலும் ஹிட்லரால் எதிர்க்கப்பட்டு தன் சொந்த நாட்டிலிருந்து வெளியேறும் நிலை ஃப்ராய்டுக்கு உருவானது குறிப்பிடத்தக்கது.

வாடிவாசல் நாவலிலும் ஜமீன்தாரின் காரிக் காளையை வெல்ல வேண்டும் என்ற பிச்சியின் தந்தையினது எண்ணம். பிச்சிக்கும், பிச்சியைத் தொடர்ந்து மருதனுக்கும் பகிரப்படுகிறது. ஏறுதழுவும் களத்தில் பிச்சிக்கும், மருதனுக்கும் உதவிய ஒரு கிழவனுக்கும் அவ்வெண்ணம் பரவுகிறது.

அதன்பின் பார்வையாளர்களுக்கும் அவ்வெண்ணமானது விரிவடைவதை நாம் உணரமுடிகிறது.

ஏறுதழுவலில் ஜமீன்தாரின் காரிக்காளையை அறிமுகப்படுத்தும் தழுக்கு அடிக்கின்றவனின் அறிவிப்பானது,

”மாடு அணைகிறவன்னு சொல்லிக்கிட்டு, அப்பன், முப்பாட்டன் பெருமையை பேசிகிட்டு ஆம்புள மீசை முறுக்கிகள், பெண்சாதி பிள்ளைக்குட்டி இல்லாதவங்க திறமிருந்துச்சினா பெண்சாதியை அணையிராப்பிலே இந்தக் காரியை அனைஞ்சு கொம்புக்கு நடுவே தொங்கும் ரெண்டு பவுன் தங்கத்தை அவுத்துக்கலாம் ஆம்பளயா இருந்தா புடிச்சிக்கோ பொம்பளயா இருந்தா ஓடி போய்க்கோ”

என்ற இந்த அறிவிப்பில் காரிக்காளையை அணையும் வீரர்களுக்கு தங்கம் போன்ற பரிசுப் பொருள் இருப்பினும் மனித உணர்வுகளைத் தூண்டும் வகையில் அவ்வறிவிப்பில் அமைந்துள்ளது.

முதலில் களம் இறங்கிய முருகு என்பவன் ஜமீன்தாரின் பிள்ளைக்காளையை அணையச் சென்று அவனால் இயலாமல் போக பிச்சி அதை அணைகிறான். இருப்பினும் முருகிடம் காளையின் நெற்றியில் இருக்கும் தங்கத்தை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கூறுகிறான். மனிதனுக்கு விலங்குணர்ச்சி மிகுந்து காணப்படும் வேளையிலும் மாட்டை அணைய முயற்சித்த சக மனிதனுக்கு வாய்ப்பாக கொடுக்க வேண்டும் என்ற பண்பாட்டு உணர்ச்சியும் அங்கு ஊடாடப்படுவதை நாம் உணர முடிகிறது.

பொதுவாக ஏறுதழுவதலுக்காக திறந்துவிடும் காளைகள் வீரர்களிடம் பிடிபடாமல் ஓடும் அல்லது தாவிச் செல்லும். சில காளைகள் மட்டும் வீரர்களிடம் நின்று விளையாடும். அவ்வாறான காளைக்கு நின்னுகுத்தி காளை என்று பெயர். இவ்வகை காளைகள் மக்களிடையே நல்ல வரவேற்பை பெற்று விளங்குகின்றன. காரணம் இவ்வகைக் காளைகள்

வாடிவாசலில் இருந்து வெளிவரும்போதே மாடுபிடி வீரர்கள் தன்னைத் தொட அனுமதிக்காது. கொம்புகளால் குத்தி தாக்கும் அபாயமான குணம் கொண்டவை. இதுபோன்ற காளைகளே எதிரிகளிடமிருந்து தப்பிச் செல்லாமல் தனது முழு மிருக உணர்வுடன் செயல்படக்கூடியவை. காரிக்காளையும் இவ்வகையைச் சார்ந்ததுதான். இவ்வாறான நின்னுகுத்தி காளைகளை மாடுபிடி வீரர்கள் சந்திக்கின்ற காட்சிக்கு மக்களிடையே மிகுந்த ஆர்வமும், ஆரவாரமும் காணப்படுகிறது. அவ்வாறான காளைகளே பரிசையும் பாராட்டையும் பெறுகின்றன. இதுபோன்ற காளையை அணைய முற்படும் வீரர்களுக்கு அதற்கு இணையான மிருகக் குணமும், வலிமையும் தேவைப்படுகிறது.

காளையைத் தழுவிய மாடுபிடி வீரன் தனது வெற்றியை உறுதிபடுத்திய பிறகு அக்காளையை தட்டிக் கொடுப்பர், அக்காளையை துன்புறுத்தாமல் அனுப்பி வைப்பதும் சக விளையாட்டு வீரர்களிடம் விட்டுக்கொடுப்பது

மேலும் கீழே விழுந்தாலும் தூக்கி விடுவதுமாகிய பண்பாட்டு உணர்வும் மாடுபிடி வீரர்களிடம் ஊடாடுவதை பார்க்க முடிகிறது

காளைகள் மனிதர்களோடு ஒன்றிணைந்து வாழ்வதால் தனது மிருக குணம் மாறி பண்பாட்டு சாதுவாக மாறுவதை அவ்வப்போது நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஏறுதழுவலின் போது வீரர்களிடம் தனது மிருகப் பண்பைக் காட்டும் காளை அவற்றை வளர்த்தவர் வரும்போது அமைதியாகச் சென்று விடுகிறது. வீட்டில் குழந்தைகள் அதன் மீது ஏறி விளையாண்டால் கூட அவர்களை ஒன்றும் செய்வதில்லை. மதுரையில் பாலமேடு, அவனியாபுரம் போன்ற இடங்களில் நடைபெறும் ஏறுதழுவலை விட அலங்காநல்லூரில் நடைபெறும் ஏறுதழுவல் மிகவும் பிரபலமானது. காரணம் மற்ற இடங்களில் விளையாட்டு திடல் நேர்க்கோடாக அமைந்துள்ளதால் அதனால் வெளிவரும் காளைகள் மாடுபிடி வீரர்களிடம் சிக்காமல் தப்பி ஓடி விடுகிறது. ஆனால் அலங்காநல்லூரில் ட போன்ற அமைப்பில் விளையாட்டு திடல் அமைந்துள்ளதால் வெளிவரும் காளை தனது பாதையை நிர்ணயிக்க இயலாமல் மாடுபிடி வீரர்களிடம் தனது முழு வலிமையையும் காண்பித்தே வெளியேறுகிறது. இதனால் வீரர்களுக்கு மிகுந்த காயங்களும், சில வேளைகளில் மரணமும் நிகழ்கிறது. அலங்காநல்லூர் வாடிவாசல் அமைப்பு முறையில் காளையின் மிருக குணமும், மனிதனின் மிருக குணமும், போராடி வெல்வதையும், தோற்பதையும் இன்றுவரை நாம் காண முடிகிறது.

நாவலின் இறுதியில் பிச்சி காரிக்காளையை வெல்கிறான், ஜமீந்தார் அவனுக்கு தகுந்த பரிசு வழங்கிய பின்பு தனக்கு பல்லாண்டுகளாகப் பேரும் புகழும் வாங்கித்தந்த தனது காரிக்காளை தோல்வியைத் தழுவியதால் சுட்டுக் கொல்கிறார். மேலும்

" காரிக்காளை செத்துப்போச்சி,

ஜமீந்தார் சுட்டுக் கொன்னுட்டாரு,

மிருகத்துக்கு ரோஷம் வந்தாலும் போச்சு,

மனுஷனுக்கு ரோஷம் வந்தாலும் போச்சு,

என்ன இருந்தாலும் அது மிருகம் தானே."

என ஊர் மக்கள் கூறுவதாக முடிகிறது நாவல். இந்நாவலில் பிச்சி காரிக்காளைக்கு இணையான மிருக பலத்துடன் மோதி வெற்றி பெற்று தனது பகையை தீர்க்கிறான். இதிலிருந்து அவனது விலங்குணர்வை அறிய முடிகிறது. தனது புகழுக்கு காரணமான காளை பிச்சியிடம் தோற்றதால் அதனை சுட்டுக் கொன்ற ஜமீந்தார் செயலிலும் விலங்குணர்வு வெளிப்படுகிறது. இறுதியாக ஊர்மக்கள் கூறுவதிலிருந்து ஏறுதழுவும் திடலில் மனிதனை மிருகமாகவும், திடலுக்கு வெளியில் மனிதனை பண்பாட்டு உணர்வு மிக்கவனாகவும் எண்ணி மனிதனுக்கு கீழ் மிருகம் என சிறுமைபடுத்துவதும் புலப்படுகின்றது.

முடிவுரை

ஃப்ராய்டின் விலங்கு உணர்ச்சிக் கோட்பாட்டின்படி மனிதனுக்கு விலங்கு உணர்வு இருப்பதையும், மனித வளர்ச்சியால் பண்பாட்டு உணர்வும், விலங்குணர்வும், தனது எல்லையை விரிவுபடுத்தி கொள்ளப் போராடுவதையும் வாடிவாசல் நாவல் உணர்த்துகின்றது. எந்த விலங்கும் தனது வெற்றியை கொண்டாடுவதில்லை ஆனால் மனிதன் மட்டுமே தான் வெற்றியை கொண்டாடுகிறான். காளையை மட்டுமல்ல மனிதன் எப்போதும் இயற்கையையும் வெல்ல நினைக்கும் உணர்வு கொண்டவனாவான். சி.சு செல்லப்பாவின் வாடிவாசல் ஃப்ராய்டின் விலங்குணர்ச்சிக் கோட்பாட்டுக்கு வலு சேர்ப்பதை இவ்வாய்வின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

துணை நூற் பட்டியல்

1. இரவிச்சந்திரன் தி.கு - சிக்மண்ட் ஃப்ராயிட் உளப்பகுப்பாய்வு அறிவியல் .அலைகள் வெளியீட்டகம் இரண்டாம் பதிப்பு சென்னை - 2007
2. செல்லப்பா சி.சு. - வாடிவாசல் காலச்சுவடு பதிப்பகம் 15 வது பதிப்பு - 2014 நாகர்கோவில்
3. தனஞ்செயன்.ஆ - சங்க இலக்கியமும் பண்பாட்டு சூழலும் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் முதல் பதிப்பு சென்னை - 2010